

Het relaas van Lunteren

Een overzicht van zes maanden discussie rondom de komst van een azc

Lunteren – In het afgelopen half jaar zijn er nogal wat woorden gezegd en geschreven over de komst van een asielzoekerscentrum in Lunteren. Waar het begon in Otterlo en waar het eindigde, heeft met name in Lunteren de gemoederen bezig gehouden. Dit verhaal vertelt, in chronologische volgorde, het 'wie, wat, waar en hoe' van Lunteren.

Zoektocht

De zoektocht naar geschikte locaties dateert van november 2014. Toen heeft de gemeenteraad met grote meerderheid ingestemd met een motie, die het college van B&W opriep te zoeken naar locaties om vluchtelingen op te vangen. Het eerste resultaat daarvan was het inrichten, eind 2015, van twee gebouwen op het voormalige kazerneterrein Maurits Zuid voor de noodopvang van 370 vluchtelingen voor zes maanden.

Een vervolgplan om 600 vluchtelingen te huisvesten in een azc op vakantiepark De Lindenhof in Otterlo trok het college van B&W eind 2015 terug. Te weinig draagvlak en de dorpskern van Otterlo was qua verhouding te klein om zo'n grote groep vluchtelingen aldaar te vestigen. “600 Nee, 100 Oké” was de leus van de Otterloërs. Na de presentatie van, het veel besproken Arcadis rapport, verdween Otterlo uiteindelijk definitief van de shortlist.

Longlist / Shortlist

In de eerste week van januari 2016 maakte de gemeente Ede een longlist bekend voor 36 mogelijke azc-locaties. Het plan was om een week later, op maandag 11 januari 2016, te komen met een shortlist. Echter nog niet alle eigenaren waren gesproken en dus werd dit uitgesteld om tot een 'afgewogen besluit te komen.'

In overleg met de Raadswerkgroep vluchtelingen is besloten de shortlist openbaar te maken, nadat de gemeenteraad de kaders heeft vastgesteld. Uiteindelijk komt de gemeente tot een shortlist met zes mogelijke azc-locatie's. Al snel trekt de eigenaar van de voormalige Ford garage aan de Klaphek zich terug en blijven er vijf locaties over.

In dit proces bleven vele vragen aan de gemeente onbeantwoord. Brieven aan belanghebbenden werden door de gemeente niet verstuurd voor een inloopavond, verzoeken per mail om alsnog hieraan deel te mogen nemen bleven ook onbeantwoord. Er werd, door de gemeente, geen inzicht gegeven over het proces hoe er van de lijst van 36 naar 6 is gegaan, of door wie of wat dat bepaald is, laat staan onafhankelijk en objectief. Het vertrouwen in een 'open proces' daalde hierdoor bij alle belanghebbenden.

Opstand

Vanuit Lunteren komt er, vanaf de derde week van januari, direct een tegengeluid. Een petitie-website, die oproept om tegen de komst van een azc op De Goudsberg te tekenen, is in de lucht en wordt veelvuldig ondertekend. Er volgen demonstraties op

de locatie en incidenten met dode varkens.

Ook is er een oproep tot bezinning, hoe om te gaan met de vluchtelingen indien ze daadwerkelijk gaan komen. De ledenvergadering van de Dorpsraad toont tevens aan dat men tegen de locatie De Goudsberg is.

Uiteindelijk wordt het algemene geluid vanuit Lunteren: Men is niet tegen opvang van vluchtelingen, maar wel tegen locatie De Goudsberg als het gaat om het vestigen van een azc. Het is te ver weg. Er is geen goede verbinding met de dorpskern van Lunteren, slechts één zandpad. Voor de bewoners / eigenaren van een woning op De Goudsberg wordt de verhouding zeer tegenstrijdig (meer dan één-op-één) en vrezen voor hun huurinkomsten. De omwonenden worden voor een tweede maal geconfronteerd met een azc, terwijl er een toezegging uit het verleden was dat een azc niet meer op De Goudsberg zou terugkeren.

De kwestie 'Spiegelenberg'

In de diverse Lunterse bijeenkomsten komt, begin februari, een duidelijk signaal dat er een toezegging gedaan zou zijn door oud wethouder Spiegelenberg. Deze toezegging zou gedaan zijn in een dorpsraadsvergadering in 1995 en kwam er op neer dat er geen azc meer terug zou komen op De Goudsberg.

Dit geluid werd duidelijk wél gehoord binnen de muren van het gemeentehuis.

Projectleider Arjen Droog kwam daags na dit signaal met een duidelijk antwoord:

“We hebben contact opgenomen met oud wethouder Spiegelenberg en hij zij ons:

“Dat zou ik maar zo gezegd kunnen hebben....”. “Echter” vervolgt Droog “er is geen collegebesluit over genomen en er kan niets over deze uitspraak terug gevonden worden.”

Hoe anders blijkt dit te zijn zodra er begin maart een bericht uit Ede Stad naar boven komt uit 1997 met daarin de tekst afkomstig van een persbericht van de gemeente Ede: “Geluiden uit Lunteren als zou de gemeente Ede bij de sluiting van het Asielzoekerscentrum op De Goudsberg in 1995 toegezegd hebben dat er nooit meer asielzoekers in Lunteren gehuisvest worden, zijn onjuist. Het enige dat het college toegezegd heeft, is dat er op De Goudsberg na vijf jaar geen asielzoekers meer gehuisvest zouden worden.” Een bericht met woorden van gelijke strekking, naar aanleiding van hetzelfde persbericht, is ook terug gevonden in het Reformatorisch Dagblad.

Direct hierop volgend worden er meerdere WOB-verzoeken (Wet Openbaarheid van Bestuur) ingediend bij de gemeente. In eerste instantie wordt er door de gemeente om uitstel gevraagd omdat dit wettelijk mogelijk is. Later is er een oproep binnen de gemeenteraad van de VVD om toch met enige spoed de WOB-verzoeken te beantwoorden.

Op 8 april jl., na de inspraakavond van 6 april, worden alle verzoeken (deels) beantwoord. Hieruit blijkt eens te meer dat het college destijds wel degelijk de uitspraak heeft gedaan dat er na vijf jaar geen azc meer zou komen op De Goudsberg. Vanuit de gemeente wordt er, na 8 april, geen aandacht meer aan deze kwestie geschonken en lijkt deze discussie naar de achtergrond verdwenen.

Vertrouwen

Dat de communicatie en de procesgang moeizaam was verlopen gaf de gemeente ruiterlijk toe. Er werden in de, zeven uur durende, besluitvormende vergadering van vorige week donderdag 14 april door diverse fractievoorzitters en ook door de burgemeester zelf excuses aangeboden. Het voorziene 'open proces' werd door belanghebbenden geduid als achterkamertjes politiek. De uitspraak “Het Arcadis rapport rammelt aan alle kanten en vooraf was er al een besluit genomen.” kwam veelvuldig terug tijdens de inspraakavond op 6 april.

Conclusie

In Lunteren stijgt de rook langzaam op en zijn er inmiddels meerdere juristen aan het werk gezet om te kijken wat er wettelijk te halen valt.

Ondanks het feit dat Lunteren alternatieven heeft aangeboden, vrijwilligers zich gemeld hebben om te helpen met de opvang van vluchtelingen, ondanks dat er juist veel met redentie tegengeluid is gegeven, ondanks bijna drieduizend handtekeningen, de dorpsraad, de Vereniging van Eigenaren van De Goudsberg.....Lunteren heeft geen luisterend oor gevonden bij de gemeente Ede. De afstand tussen het dorp Lunteren en de gemeente Ede is zelden zo groot geweest. Het zal nog heel veel tijd gaan kosten om in Lunteren het vertrouwen terug te kunnen winnen voor de gemeente Ede en stappen te kunnen gaan maken richting de opvang van vluchtelingen.